

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve i N. Bambara, pełnomocnicy, wspierani przez P. Wytincka, adwokata)

Przedmiot

Wniosek o zarządzenie środków tymczasowych dotyczący zasadniczo, po pierwsze, zawieszenia wykonania decyzji, na podstawie której Urząd Publikacji Unii Europejskiej udzielił zamówienia publicznego określonego w ogłoszeniu o przetargu nr 10234 pt. „Codzienny transport i kolportaż Dziennika Urzędowego, książek, innych periodyków i publikacji” Entreprises des postes et télécommunications Luxembourg, po drugie, zaniechania podpisania umowy wymienionej w tym ogłoszeniu o przetargu, oraz, po trzecie, w wypadku, gdyby w umowa ta została już zawarta, zawieszenia jej wykonania do chwili rozstrzygnięcia istoty sprawy przez Sąd.

Sentencja

- 1) Wniosek o zarządzenie środków tymczasowych zostaje odrzucony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2009 r. — Cañas przeciwko Komisji

(Sprawa T-508/09)

(2010/C 80/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Guillermo Cañas (Buenos Aires, Argentyna) (przedstawiciel: F. Labouffie, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 12 października 2009 r. w sprawie COMP/39471, Guillermo Cañas przeciwko WADA, ATP i ICAS

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, zawodowy tenisista argentyński, wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 12 października 2009 r., w której Komisja odrzuciła z uwagi na brak wystarczającego interesu wspólnotowego skargę skarżącego przeciwko Światowej Agencji Antydopingowej (ang. World Anti-Doping Agency, WADA), ATP Tour Inc. (ATP) i Międzynarodowej Radzie Arbitrażowej do spraw Sportu (ang. International Council of Arbitration for Sport, ICAS) dotyczącą domniemych naruszeń art. 81 lub 82 traktatu WE w związku z porozumieniami lub uzgodnionymi praktykami i nadużyciem pozycji dominującej przez te władze sportowe.

Skarżący podnosi, że przepisy Światowego kodeksu antydopingowego opracowane, stosowane i zatwierdzone przez WADA, ATP i ICAS są dyskryminujące, ponieważ pozwalają z powodu popełnienia tego samego naruszenia nałożyć różne kary, w zależności od zaklasyfikowania substancji wykrytej w ich płynach ustrojowych, na dwóch sportowców mających w wyniku swojego niedbalstwa niekorzystne wyniki badań. Skarżący twierdzi konkretnie, że karą przewidzianą we wspomnianych przepisach antydopingowych za będący skutkiem niedbalstwa doping z wykorzystaniem substancji uznanej za zabronioną jest zawieszenie na okres co najmniej jednego roku, podczas gdy minimalną karą za będący skutkiem niedbalstwa doping z wykorzystaniem substancji uznanej za szczególnie (obecnie określoną) jest upomnienie.

Zdaniem skarżącego rozpatrywane przepisy antydopingowe są zbyt rygorystyczne, gdyż ustanowiony przez nie system kar nie pozwala uwzględnić skutku, w danym przypadku szkodliwego, przypadkowo zażytej substancji. Przepisy antydopingowe, jak również ich stosowanie są według skarżącego nieproporcjonalne do (względnej) wagi zarzucanego naruszenia.

WADA, ATP i ICAS, trzy przedsiębiorstwa w rozumieniu prawa wspólnotowego, zdaniem skarżącego zawarły porozumienia lub stosowały uzgodnione praktyki bezprawnie ograniczające konkurencję pomiędzy zawodowymi tenisistami i oddziałujące na handel pomiędzy państwami członkowskimi. Rozpatrywane przepisy antydopingowe obowiązują wszystkich sportowców uprawiających wszelkie dyscypliny sportowe, w każdym razie olimpijskie, nie zaś wyłącznie skarżącego, i z tego względu zakazanie ich leży w interesie wspólnotowym.

Ponadto, zdaniem skarżącego, WADA, ATP i ICAS, niezależnie od siebie lub wspólnie, nadużyły pozycji dominującej, przede wszystkim poprzez rzeczywistą i potencjalną dyskryminację konkurujących ze sobą sportowców zawodowych, a także ponieważ przepisy antydopingowe pozwalają ATP odmówić przez okres co najmniej jednego roku zawarcia umowy z tenisistą, u którego w wyniku jego niedbalstwa stwierdzono obecność substancji zabronionej.

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2009 r. — Republika Portugalska przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-509/09)

(2010/C 80/47)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, A. Trindade Mimoso i A. Miranda Boavida, pełnomocnicy)